

1945-10-07

AFSENDER

Siegfried Wagner

MODTAGER

Jens Ferdinand Willumsen

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Sprog:
Dansk

Afsendersted:
Lyngby (Danmark)

Modtagersted:
Cannes (Frankrig)

Omtalte personer:
Michelle Bourret
Olga Wagner

Arkivplacering:
J.F. Willumsens Museum
Arkivkasse: B/I/1 - Wagner

DOKUMENTINDHOLD

Wagner har fået et livstegn fra Willumsen, og han er lettet derover. Han beskriver sin dramatiske flugt fra Danmark til Sverige i efteråret 1943.

TRANSSKRIFTION

7de Octbr:
1945

Kære Willumsen!

Jeg blev umaadelig glad for dit Brevkort af 27de Septr. Tak for det. Det var et Livstegn som jeg længe havde ventet paa, jeg var ærligt talt ængstelig for at der var tilstødt dig noget efter som jeg i flere Maaneder intet havde hørt fra dig. Jeg vidste jo ikke af, at du ikke havde faaet mine sidste to Breve. Du skriver at du antagelig kommer hjem til Foraaret 46, det glæder vi os megt til. Vær glad ved at du ikke er hjemme i Øjeblikket, vi gaar en streng Tid imøde. Vi har næsten ingen Brændsel til Vinter og alt gaar saa langsomt og trevent, intet kan komme igang. Politisk Pindehuggeri behersker alle Forhold. Nu faar vi se hvad Valget giver for Resultat; det er svært at tage Stilling til Spørgsmaalet i Øjeblikket. Jeg begynder at finde mig selv igen efter disse forfærdelige Aar; jeg er gledet helt ud af Publikums Bevisthed. Jeg lever paa Resterne af min tidligere, meget lille opsparede Kapital. Der har være 4 meget dyre Aar de sidste. Jeg er vældig flittig og gør alt det Arbejde færdigt, som jeg havde

paabegyndt inden min Flugt.

Idag er det lige 2 Aar siden jeg maatte flygte. Første levede jeg under Jorden i en længere Tid, ude paa Landet, langt fra mit Hjem, saa blev jeg af Venner hentet ind til København, dernæst forsøgte jeg at flygte til Sverige. To Gange mislykkedes det, den ene Gang under meget dramatiske Omstændigheder; Den tredje Gang gik alt godt i Begyndelsen, men ude i Sundet blev vor Baad taget af Tyskerne. De 15-20 minutter der fulgte vare de mest Nervepirrende jeg har været ud for. Vi slap ved Hjælp af Bestikkelse; Vi reddede Livet men berøvet de fleste af vore Penge. De første 3 Uger var forfærdelige. Første Nat maatte jeg tilligemed 2 andre, overnatte i en beskidt Fængselscelle, og dernæst blev jeg tilligemed 85 andre sendt i en Forlægning højt oppe i Sverige. Det var heller ingen behagelig Oplevelse. Senere formede Livet sig trist og

og vegeterende, indtil den store Dag oprandt da Bødlerne blev slaaget ned. Nu gælder det om at blive glad igen, til en Begyndelse troede jeg ikke, det kunde lade sig gøre, saa meget ondt som vor Race har oplevet, men som sagt; jeg er ved at komme mig, takket være Olga! Hun har været tapper og storartet, endskønt hun ogsaa havde det ilde herhjemme. Nu haaber vi

alle paa lysere Tider.

Kære W! lad mig høre lidt fra dig og "om Dig." Nu da Censuren er ovre og man kan skrive uden "paaholden Haand," kan man jo bedere udfolde sig. Vi glæder os usigelig til at være sammen med dig igen, efter disse Genvordigheder. Jeg selv er glad over, ikke at have delt Skæbne med 5 Millioner af min Race,

og det under de grusomste Torturer; det maa man være Taknemmelig for.

Lev nu vel og de hjærteligste Hilsner ogsaa fra Olga

Din gamle Ven

Siegfried Wagner.

Mange Hilsner til

Madame Bourret!

7de Octbr:

1945

Kære Willumsen!

Jeg blev umådelig glad for din Brevebrik
af 27de Sept. Tak for det. Det var et Livstegn
som jeg længe havde ventet paa, jeg var ulyk-
keligt angstelig for at der var tilstodt os
noget efter som jeg i flere Maanedes Stille-
hed hørt fra dig. Jeg vidste jo ikke af at
du ikke havde faaet mine sidste to Breve.
Du skriver at du antagelig kommer hjem
til Foraaret '46, det glæder vi os meget til.
Var glad ved at du ikke er hjemme i
Opbeholdet, vi gaar en Strænge Tid imøde.
Vi har næsten ingen Brændsel til Vinter,
og alle gaar saa langt om og fremad,
intet kan komme igang, Politisk
Pindsvineri behersker alle Forhold.
Vi har vi se hvad Valget giver for
Resultat. Det er svært at tage Stilling
til Spørgsmaalet i Opbeholdet. Jeg begynder
at finde mig selv igen efter disse for-
dørlige Aar, jeg er glad held ud af
Publikums Berømmelse. Jeg lever paa
Renterne af min tidligere, meget lille
opbehold Kapital. Det har været 4 meget
dyre Aar de sidste. Jeg er virkelig færdig
og gør alle det Arbejde for dig, som jeg har

bebegyndt indom min Flugt.
Jeg er så lige 2 år siden jeg
maatte flygte. Først levede jeg under
Jorden i en længere Tid uden for Landet,
langt fra mit Hjem, saa blev jeg
af Venner hentet ind til København
dermed forsøgt jeg at flygte til Sverige.
To Gange mislykkedes det. Den ene
Gang under meget dramatiske Omstændigheder.
Den tredje Gang gik alt
godt i Begyndelsen, men end i Sundhed
blev vor Båd taget af Tyskerne. Det
15 & 20 minutter der fulgt vare de
mest Nervepirrende jeg har været ind for.
Vi slap ved Hjælp af Bertikkelser.
Vi reddet Livet men berøvet de fleste
af vor Penge. De første 3 Uger var
forfærdelig. Første Nat måtte jeg
tillægges 2 Andre, arrangeret i en
beholdt Fængselscelle, og dermed kom
jeg tillægges 85 andre sendt i en
Følgnings krig oppe i Sverige. Det
var heller ingen behagelig Oplevelse.
Senere formår Livet sig lidt og

og vægtende, indtil om store Dag
oprant de Bøderne blev slægt ned.
Nu gælder det om at blive glad
igen; til en Begyndelse trode jeg
ikke, det kunde lade sig gøre, saa
meget ondt som vor Race har
oplevet, men som sagt; jeg er ved at
komme mig, takket være Regn!
Hun har været tappet og storartet,
endskønt hun agter havde det
ildt herhjemme. Nu harer vi
alle på lyære. Tider.

Kære W! lad mig høre lidt fra
dig og om dig! Nu de Censuren
er over og man kan skrive uden
forholden Haand, "Kan man
so bedre udfør sig. Vi glæder
os usigelig til at være sammen
med dig igen, efter disse Gen
vordigheder. Jeg selv er glad
over, ikke at have det Skæbne
med 5 Millions af min Race,

og det under et grusomt
Tortures; det maa man vae
Taknemmelig for.

Sev mi vel og et hyndeligste
Hilsnes ogsaa fra Olga
Din gamle Ven

Liesfried Wagner.

Mange Hilsnes til

Madame Bourree!